

KRVAVÁ NEDEĽA – 21. Január 1945

Kľakovská dolina je jedna z najkrajších dolín stredného Slovenska, ležiaca pod Vtáčnikom, rozpoltená horským potokom. Je to dolina, ktorá nám je rodiskom, kolískou a domovom nás a našich predkov. Do histórie a do kroniky dejín sa však nezapísala svojou krásou a jedinečnosťou, ale osudnou KRVAVOU NEDEĽOU z 21. Januára 1945.

V osudnú Krvavú nedeľu vrahovia vyzbrojený samohybnými delami a obrnenými vozidlami najskôr prepadli Ostrý Grúň, kde zavraždili 64 osôb. Po krvavej masakre alkoholom opojená banda vtrhla do Kľaku, kde v spodnej časti obce zavraždili 84 ľudí. Jediný ktorý prežil túto tragédiu bol Jozef Adamov! V hornej časti Kľaku obyvateľov vyhнали z domov a sústredili ich pred miestnou kaplnkou v strede obce. Pred očami všetkých mučili a následne zavraždili troch ranených partizánov, ktorých našli v obci. V treskúcej zime, pred hlavňami nabitých guľometov čakali všetci spoločne na svoju smrť. Na popravu čakal aj miestny kňaz, pán farár Rudolf Klucha s rodinou. Ten si vyžiadal od veliteľa jednotky chvíľku času na posledné požehnanie pre svojich veriacich. Tento akt prerušil príchod motospojky, ktorá doručila veliteľovi trestnej výpravy telegram. Po prečítaní telegramu vojaci upustili od ďalšieho vraždenia a obmedzili sa len na vyplienenie a vypálenie obce. Obyvateľov následne násilne evakovali...

Pri vyčistovacej akcii 24. Januára 1945 fašisti ešte raz vypálili všetky domy, maštale, všetky samoty a usadlosti v Kľakovskej doline.

Celá táto tragédia mala len jediný cieľ, zničiť obce a tým obmedziť akúkoľvek pomoc partizánom. Toto mal byť trest obyvateľom KĽAKU a OSTRÉHO GRÚŇA za pomoc a podporu partizánskych jednotiek pôsobiacich v okolitých horách.

Nedeľa 21. Január 1945 bola nedeľa ako každá druhá, bol to zimný deň ako každý iný, no nie takým zostane v srdciach a v spomienkach našich občanov, otcov a matiek, ich detí, tých ktorí prežili hrôzy tohto dňa. Na druhý deň z chudobných robotníckych domkov trčali len holé očadené komíny a nad troskami zhorených domov, ako bodka ktorú položili dejiny za zverstvami, ktoré napáchal fašizmus stojí biely kľakovský kostolík, ako hroziaca päšť, ako výkričník pomaly vyčnieval nad zhoreniskami. A Vy drahý naši, ktorý ste padli za obeť tomuto besneniu fašizmu, Vám patrí naša večná úcta a pamäť. Nech pomník, ktorý zdobí Váš spoločný hrob, je večnou výstrahou pred novou vojnou a pripomienkou prežitých hrôz! Toto sú slová spomienok na krvavú nedeľu 21. január 1945, tak ako sa zachovali v srdciach a spomienkach ľudí, ktorý túto hrôzu a besnenie fašizmu prežili.